

ЛАКОМА ПЕНКА.

станж Пенка сама въ кѣщи. Поогледа се, и —
хайде да тършува! Търсѣше нѣщо за ядене —
скритомъ да си похатне. Катери сѣ по полицитѣ,
растърси доланитѣ и най-послѣ намѣри] единъ го-
лъмъ хубавъ лимонъ.

— Ахъ каква хубава ябѣлка! извика тя. Отъ лако-
мия, не можа да познае сѣ полутъмната стая, че това е